8e JAARG. № 103.

OOSTPOST
SOERABAYASCHE COURANT

Prijs der Inteekening.
Voor Soerabaya ℣ jaar ƒ 24.— ℣ halfjr. ƒ 12.— ℣ maand ƒ 2.—
„ Java. „ d°. „ 30.— „ d°. „ 15.—
„ Buitenbez. „ d°. „ 36.— „ d°. „ 18.—
„ Europa. „ d°. „ 50.—
De OOSTPOST verschijnt dagelijks met uitzondering van den Zondag.

MAANDAG 30 APRIL 1860.

Prijs der Advertentiën.
De prijs der ADVERTENTIËN is ƒ 1.— voor elke TIEN WOORDEN; behalve het zegel.
Advertentiën met groote letter betalen dubbeld.
Iedere herhaling na de twee eerste plaatsingen wordt betaald met de helft van het bedrag der advertentie.
Voor doorloopende annonces kunnen schikkingen worden getroffen.

VAN GELIJKE BEWEGINGEN ALS GIJ.

(*Vervolg.*)

WILLEM, die al dien tijd niet gesproken had dan door een stom hoofdknikken, geleidde den ambachtsheer naar zijn rijtuig, wenschte Z. E. beterschap met zijn zoon en zag zwijgend het rijtuig heenrollen, waaruit de baron zich vriendelijk voor hem boog.

„Waarom is die man nu zoo gehaast, zoo overijld, zoo zenuwachtig gejaagd?" dacht WILLEM. „Hij kan toch niet verlegen zijn in de tegenwoordigheid van iemand, wien hij verre beneden zich acht in rang. Zou hij gevoelen, dat hij met zijne korte visite, zoo duidelijk de sporen van minachting dragende, mij meer beleedigen moet dan indien hij mij niet bezocht had?"

WILLEM was niet zoo ver van de waarheid. Hij gevoelde wat hij niet begreep. De baron was verlegen in de tegenwoordigheid van den dominé, in wien hij een man van beschaving zag, maar wien adeltrots en valsche voorstelling van waardigheid hem geboden, meende hij, reeds aanstonds te doen gevoelen, dat het eene eer was wanneer hij werd toegelaten tot den kring op het adelijk slot.

„Die dominé," zoo dacht baron VAN DER VALCK, „zal natuurlijk denken, dat wij zeer ingenomen moeten wezen met het verblijf van eene meer beschaafde familie in ons dorp, dan van den halfboerschen burgemeester, dat wij voor onze conversatie in hem en de zijnen eene belangrijke aanwinst hebben. Dat is nu inderdaad wel waar, maar wij moeten zorgen dat zij dat niet begrijpen. Ik moet van den aanvang af hem mijne meerderheid een beetje sterk laten gevoelen, ik kan hem later weêr meer vertrouwelijk en met onderscheiding behandelen. Ik zal een hoogen toon aannemen en het daarheen zien te leiden, dat de dominés familie 't eerst bij ons komt. Dat geeft reeds aanstonds een zeker overwigt."

Hij had dien stap gedaan zonder voorkennis van zijne vrouw die hartelijk naar den predikant verlangde, die in dezen een steun en raadsman hoopte te vinden in de droevige dagen, welke zij sleet aan het ziekbed van haren eenigen zoon, bij de sombere voorstellingen die zij zich van de toekomst maakte; maar hij twijfelde niet of zij zou zijne handelwijze goedkeuren wanneer zij den dominé en familie plotseling zou zien aankomen. Overigens was hij dien aangaande niet zoo geheel en al gerust.

Toen hij nu voor WILLEM stond en deze hem niet verzocht binnen te gaan, niet sprak van de eer die hem te beurt viel, niet gretig toestemde in het voorstel van den ambachtsheer, werd deze verlegen en gejaagd, gevoelde hij dat hij zich zelven in eene valsche positie had gebragt.

Waarlijk! men doet altijd dwaas uit valsche begrippen van fatsoen dezen of genen onbeleefd te bejegenen. De schade is altijd aan de zijde van den meerdere. Men heeft de magt niet om zich zelven die mate van eer toe te eigenen, welke ons bezadigd en kalm doet zijn, tenzij men anderen geve wat hun toekomt. De regtvaardigheid is als de spiegel, zij geeft ons ons eigen beeld niet zuiver terug wanneer zij voor anderen te ruw gepolijst is.

Ondertusschen was WILLEM niet weinig verlegen met de uitnoodiging van den baron. Mama durfde hem niet aanraden er gevolg aan te geven, al vreesde zij teregt voor eene onaangename botsing met den magtige te Alm, nu reeds, in den aanvang van zijn werk. MARIE ried onbewimpeld te bedanken of de zaak te laten loopen en later bij verontschuldiging de oorzaak te laten gevoelen.

WILLEM neigde tot een briefje met openhartige verklaring aan den baron, met duidelijke afbakening van de regten die hij zich ook tegenover de adelijke familie meende te moeten voorbehouden, ja! hem streelde zelfs de gedachte aan de gelegenheid om onbewimpeld ex tripode alle adeltrots te veroordeelen.

Maar toch begreep hij dat dit de beste methode niet was om op den duur in Alm rustig en aangenaam te leven, want hij kende eenigzins de uitgebreidheid van VAN DER VALCK's invloed op grooten en kleinen in de gemeente, en stopte hij bij de vrees voor het belang zijner betrekking, achter het scherm van zelfverloochening, ook nog een beetje gebrek aan moed weg.

Gelukkig werd hij den volgenden dag reeds uit zijne verlegenheid gered. Het rijtuig van baron VAN DER VALCK hield weder, en nu op een gewoon visite-uur voor het hek der pastorie stil, en de palfrenier die in klein livrij achterop stond, verzocht de meid, die met verwondering hetzelfde rijtuig van gisteren aangaapte, een kaartje van freule AGATHA VAN DER VALCK aan mevrouw VERHAGEN te geven en eenige oogenblikken belet te verzoeken.

Natuurlijk werd de freule uitgenoodigd binnen te komen, en zag WILLEM eene allerliefste blondine van achttien, negentien jaar de pastorie binnentreden. Hij haastte zich haar in [illegible]

VENDUTIE.

Op een nader te bepalen dag,

IN HET LOCAAL VAN DE FIRMA.

MOSSEMBEKKER & CO.

in liquidatie

aan de groote rivier door den ondergeteekende

VAN

Prachtige groote **spiegels** en **schilderijen.**
Engelsche hanglampen, en **toilet spiegels.**
Een groot factuur **schrijfbehoeften.**

EEN PARTIJ FIJNE WIJNEN.

ALS:

Roode wijn. Merk Baour & Co. in 1/1 en ½ fleschen.
Bourgogne wijn. Merk Kremel. in 1/1 en ½ fleschen.
Chambertin, clos Vougeot, Beaune, Hermitage rouge.
Kersen wijn.
Jamaica rhum.
Old champagne cognac van Baour & Co.
Cognac John. Albertij.
Eau de vie de Barcelone.
Champagne mousseux.
Champagne van verschillende merken waaronder **veuve Cliquot.**
Fransche gesorteerde **vruchten** op **water** en **brandewijn, geleien, prunes d'entes,**
Hollandsch, Fransch, en **Engelsch suikerwerk.**
Engelsche beschuiten in blik. alsmede **mosterd.**
Hollandsch banket, koek, en **zuren.**
Een mooi factuur **kinder-speelgoed.**
Een partij **baleinen zweepen, wandel stokken.**
Bendi- en **wagen-tuigen.**
Bendi- en **wagen-lijdsels,** en **strengen touw.**
Hagel van verschillende nummers.
Opgemaakte **kinder-hoedjes.**
Heeren hoeden.
Parfumeriën de la société hygienique,
Odeurflacons in kistjes.
Dames werkdoosjes.
Kristallen suikerpotten in **pleet gemonteerd.**
Een paar mahonijhouten **kleerkasten.**

VERDER:

Glaswerk, vazen, wagen kaarsen, Blikken koffij-kannen, hageltasschen, Kruid hoorns, en **veldfleschen** enz. enz.

(564) **A. H. DEELEMAN,**

Op de VENDUTIE.

VAN

MOSSEMBEKKER & CO *in liq.*

aan de groote rivier

zullen nog worden verkocht

TWEE NIEUWE VIS à VIS. (573)

DE VENDUTIE

VAN

MOSSEMBEKKER & CO *in liq.*

aan de groote rivier

is alsnu bepaald *op Vrijdag 4den Mei* en zullen de goederen twee dagen van te voren ter bezigtiging zijn.

(594)

De verkoop van het eigendom van den Inlander **Pak Saleh** te *Modjokerto* op den 23sten April 1860 geen plaats hebbende kunnende vinden zal als nu geschieden op *Donderdag den 3den Mei* 1860. (619)

VENDUTIE WEGENS VERTREK:

Ten huize van den kapitein der infanterie

de Kroon te *Semoet.*

Op den 8sten Mei aanstaande.

Van eenen zoo goed als nieuwen INBOEDEL. (581)

HOUT VENDUTIE

TE SOERABAYA.

Vrijdag den 11den Mei

Zullen door ondergeteekenden op hunne stapelplaats achter de *Kampong Bandaran* op publieke VENDUTIE worden verkocht.

P. m. 1000 STUKS BALKEN

afkomstig van den houtaankap te Blitar behoorende aan den Heer W. B. Loudon.

B. J. VAN ECK & CO.

(603)

VERTREK VAN STOOMSCHEPEN.

VERTREKDAGEN

van het stoomschip

OENARANG,

Van **Batavia 15** en **29** *April.*
19 , **27** *Mei.*
, **Samarang** naar **Soerabaya 18** *April.*
2, 16 en **30** *Mei.*
, **Soerabaya 22** *April.*
6 en **20** *Mei.*
, **Samarang** naar **Batavia 24** *April.*
8 en **22** *Mei.*

Nadere informatien bij

(527) **ADAM & CO.**

DE STOOMBOOT KRATON.

Vertrekt naar **Pasoeroean, Bezoekie** en **Probolingo,** *op Dingsdag den* 1 *Mei.*

Informatien zijn te bekomen bij

(606) McMILLAN MARTEN & CO.

HET STOOMSCHIP MENADO,

kapitein Neye.

Vertrekt naar **Batavia** en **Samarang,** *op Donderdag den 3den Mei a. s.*

Adres bij

(611) W. CORES DE VRIES.

VERTREKKENDE PERSONEN.

B. P. Martens, naar Nederland. (608)

B. J. VAN BOSSTRAETEN, kapitein der Infanterie vertrekt voor eenigen tijd naar Nederland.

Gemagtigden

(605) MC LENNAN & CO.

Blijkens acte op den 28 April ll. ten mijnen overstaan verleden, is de vennootschap onder de firma **L. W. van der Zwaan & Co** ontbonden, en de liquidatie der zaken opgedragen aan den Heer **Petrus Adrianus van den Broek,** onder toezigt van den heer **Dirk Mauritz Martens.**

(617) *De tijdelijk waarn. Notaris,*

T. A. KLINKHAMER.

Met referte tot bovenstaande advertentie heb ik de eer mede te deelen ik de gedrevene toko handel onder de firma **L. W. van der Zwaan & Co** voor mijne rekening en onder mijne naamteekening zal voortzetten mij vleijende met hetzelfde vertrouwen en dezelfde begunstiging te worden vereerd.

(618) P. A. VAN DEN BROEK.

VERLOREN,

voor circa drie weken geleden, een langharig BRUIN TEEFJE met witte pootjes en witten hals.

De vinder kan des verkiezende op eene ruime belooning rekenen.

Opgaven aan het bureau van dit blad. (610)

EEN PAKHUIS,

thans nog in gebruik door den heer Anemaet. Te bevragen bij

(616) HAN LIONGTJIANG.

Vier stukken **ERVEN,** bebouwd met **STEENEN PEDAKKEN** in de *Kampong Kramlangan,* toebehoorende aan **Said Abdulla bin Sagil** en te bevragen bij

(607) **ROESLER** *qq.*

Een paar MASSIEF MAHONIJHOUTEN KLEEDERKASTEN waarvan EEN HANGKAST, te bevragen bij

(604) **A. H. DEELEMAN.**

VIER CENTRIFUGES

met

STOOMVERMOGEN.

(14) B. J. VAN ECK & CO.

---

mama te geleiden.

Freule Agatha betuigde nu, na wederzijdsche buiging, uit naam van hare mama 't leedwezen dat deze gevoelde dat zij door Adolfs ziekte (die helaas! niet zoo voorbijgaande scheen te zullen wezen als zij allen gehoopt hadden, ofschoon papa er maar niet van hooren wilde dat hij ziek was.... Papa hield zoo ziels veel van Adolf!) dat mama door al de drukte van die ziekte verhinderd werd mevrouw Verhagen te komen verwelkomen. Papa had gisteren dit willen goed maken door en passant even aan te komen, maar was altijd zoo gehaast als hij naar stad ging, dat mama niet opgehouden had vóór *zij* op zich nam mevrouw Verhagen de spijt te betuigen, die mama daarover gevoelde, en 't was haar een waar genoegen op die wijze mevrouw en tevens mejufvrouw Verhagen te mogen ontmoeten.

Willem bewonderde de kiesche wijze op welke dit alles werd gezegd. Hij begreep dat de schoone parlementaire op eene andere wijze kennis gekregen had van het minder heusche bezoek haars vaders, hij merkte met genoegen dat moeder en dochter beter dan baron van der Valck den zin begrepen van het ridderlijke woord: „*Noblesse oblige*," en hij erkende dankbaar hoe op die wijze de weg tot het slot hem gemakkelijk werd gemaakt en de omgang vertrouwelijker zou kunnen worden, dan tegenwoordig tusschen ambachtsheer en predikant veelal het geval is.

De tijden zijn voorbij, dat de oude edelman geen ander gezelschap kende en begeerde in de lange winteravonden op zijn eenzaam kasteel, dan dat van den dorpspredikant, die hem als een vriend was en een voorspraak voor de arme gemeenteleden die altijd gehoor vond. 't Is waar, toen was de adel minder beschaafd, de residentie nog niet zoo uitlokkend als thans, 't reizen moeijelijk..... toen vervreemde men niet van elkander in den winter en joegen de logés in den zomer den dominé niet weg..... maar toen was er ook meer begrip van de waarde van een man, die in studie en beschaving minstens gelijk stond met den edelman, toen was er meer erkenning van den invloed van hem, die de boeren leerde den keizer te geven wat des keizers is.

Immers, al zijn er gunstige uitzonderingen op den regel dat in de hoogere standen de predikant, niet naar waarde wordt geschat, onweersprekelijk is het dat die uitzonderingen den regel slechts versterken.

Het is waar, dat de negentiende eeuw geene hierarchie meer toelaat, geene suprematie van eene geestelijke kaste boven elke andere, het is waar, dat de kinderen der verlichting met volle regt eischen dat de geestelijkheid (en waarom dit woord zelfs nog behouden?) zich onderwerpe aan de ijzeren noodzakelijkheid, die niemand naar erfenis of titel maar ieder burger van den staat naar eigen verdienste doet eeren, maar even waar is het, dat dit niemand ligter geweigerd wordt dan aan de predikanten, die op protestantsch gebied geen paus en bisschoppen en pastoors meer dulden, maar wel een stand in de maatschappij vertegenwoordigen, die door geleerdheid, bruikbaarheid en ordelievenheid en krachtig gedeelte van elk volk uitmaakt. Wij verlangen dat men in den predikant den beschaafden man zal eeren en vooral door de wijze, waarop men hem bejegent toonen, dat de kieschheid niet minder eene christelijke deugd is dan de weldadigheid. Men voert ons welligt te gemoet dat er geen stand in de maatschappij is die over het algemeen zoo geëerd is, — maar ik vraag of het eerbied en achting wekt, zoo men over het werk, de zedelijkheid, het karakter, de gaven van predikanten spreekt op eene wijze, waarop men zich niet vergunnen zou over een koopman of een lid van de regtbank te spreken, niet wanneer het die predikanten betreft die u bevallen, zoo als de gemeente zeer naïf pleegt te zeggen, maar juist over hen die u niet bevallen. Ik vraag of het achting verraadt als men op onkiesche wijze geschenken aan predikanten aanbiedt, aangekocht uit gelden op de meest vernederende wijze bijeengezameld, ik vraag u of juist in de hoogste standen der maatschappij die achting voor hen als beschaafde mannen gevonden wordt, die men bij de meest beschaafden 't gereedst zoude zoeken, of niet menig adelijk heer schouderophalend over die arme predikanten durft spreken al is het juist niet in de binnenkamer, of men in 't algemeen in de wijze, waarop men achting voor het werk van herders en leeraars aan den dag legt, niet meer uit een gevoel van fatsoen dan uit overtuiging handelt, en bij het bewijzen van hulpvaardigheid voor de sociaal bezoldigden niet menigmaal hoogmoed in het spel is? Of is het ook de stam van Levi aan wien men de tienden schuldig is, zal men regtvaardig zijn naar de wet?

't Is niet voldoende, dat men vriendelijk en mild is. Een beschaafd man ziet meer op de wijze waarop men hem bejegent dan op de gaven hem toegeworpen. *C'est le ton qui fait la musique!*

(Wordt vervolgd.)

BENOEMINGEN, BESLUITEN enz.

JAVASCHE COURANT.

van den 25sten April 1860, no. 33.

Civiel Departement

ONTSLAGEN:

Op zijn verzoek, eervol, als secretaris van de Javasche bank J. van Lennep.

ONTHEVEN:

Eervol, van de verdere vervulling zijner betrekking, de resident van Cheribon V. P. G. de Serière.

BENOEMD:

Tot resident van Cheribon, H. Kleijn van de Poll, laatst resident van Bezoekie, onlangs van verlof uit Nederland teruggekomen.

Tot president van de wees- en boedelkamer te Soerabaya, het lid van die kamer C. G. Burgemeestre.

Tot lid van de wees- en boedelkamer te Soerabaya, de secretaris van die kamer J. F. Deibert.

Tot tolken voor de Chinesche taal in Nederlandsch-Indie de élèves J. E. Albrecht en M. von Faber, thans nog in China aanwezig.

BELAST:

Met de waarneming der betrekking van docent in de hoogduitsche taal aan het gymnasium Willem III, de sergeant bij het garnizoens-bataillon der eerste militaire afdeeling op Java G. A. Führmann.

VERLEEND:

Een tweejarig verlof naar Nederland, wegens ziekte, aan den tweeden kommies bij de algemeene rekenkamer C. H. Fleur.

Militair Departement.

ONTSLAGEN:

Op zijn verzoek, eervol, uit Z. M. militaire dienst, met behoud van regt op pensioen, de majoor der infanterie P. van der Hoff.

BIJ DE MILITAIRE ADMINISTRATIE.

BEVORDERD:

Tot intendant der tweede klasse, de onder-intendant der eerste klasse M. van Weddingen.

Tot onder-intendant der eerste klasse in de derde militaire afdeeling op Java, de onder-intendant der tweede klasse H. Vemer.

Tot onder-intendant der tweede klasse, de adjunct-intendant L. J. van der Maessen.

Tot eerste luitenant kwartiermeesters, de tweede luitenant kwartiermeester A. Velde, en de adspirant-intendanten F. J. D. Noordhoek Hegt en A. J. Pool.

OVERGEPLAATST:

In de tweede militaire afdeeling op Java, de onder-intendant der eerste klasse G. P. W. Boers.

BIJ DE MILITAIRE GENEESKUNDIGE DIENST.

GEPLAATST:

Bij het garnizoens-hospitaal te Serang (Bantam), de officier van gezondheid der derde klasse J. L. G. Le Rutte, thans ter beschikking te Batavia.

BENOEMD:

Tot adjudant bij het 17de bataillon infanterie, de eerste luitenant J. P. van Lier, van het bataillon.

GEPLAATST:

Bij het 8ste bataillon infanterie te Kedong Kebo, de luitenant-kolonel B. T. Reiger, thans waarnemend plaatselijke kommandant te Samarang.

OVERGEPLAATST:

Bij het 4de bataillon infanterie, de majoor J. C. F. baron van Heerdt, van het 5de bataillon te Samarang.

Bij het 5de bataillon infanterie te Samarang, de majoor E. Rappard, van het 16de bataillon infanterie.

GOEDGEKEURD:

Dat door het Militaire Departement.

BIJ HET WAPEN DER INFANTERIE.

ZIJN GEPLAATST:

Bij het 5de bataillon (Celebes) de kapitein C. H. O. Terschouw, onlangs van verlof uit Nederland teruggekeerd.

Bij garnizoens bataillon van Sumatra's Westkust en Onderhoorigheden, de tweede luitenants J. C. Dockheer, C. L. Bense en F. H. A. Flory, onlangs uit Nederland aangekomen.

ZIJN OVERGEPLAATST:

Bij het 1ste bataillon (Soerakarta) de eerste luitenant G. J. W. van Rhijn, van het garnizoens-bataillon in de tweede militaire afdeeling op Java.

Bij het 7de bataillon (Zuid- en Oosterafdeeling van Borneo) de kapitein J. Koch van het 10de bataillon.

Bij het 13de bataillon, de eerste luitenant H. C. L. Weijtingh van het garnizoens-bataillon in de derde militaire afdeeling op Java.

Bij het 16de bataillon de eerste luitenant E. V. Jeltes, van het 17de en de kapitein W. J. L. Schmidt van het 13de bataillon.

Bij het garnizoens-bataillon in de eerste militaire afdeeling op Java, de kapitein P. F. E. F. J. Saueressig, van het 4de bataillon en de inlandsche eerste luitenant D. Patie, van het garnizoens-bataillon van Sumatra's Westkust en Onderhoorigheden.

Bij het garnizoens-bataillon in de tweede militaire afdeeling op Java (Banjoemaas) de eerste luitenant L. W. A. Kessler, van het 1ste bataillon.

Bij het garnizoens-bataillon in de derde militaire afdeeling op Java (Bezoekie), de tweede luitenant L. C. van Berkel, van het 6de bataillon.

Bij de garnizoens-compagnie van Benkoelen, de tweede luitenant H. C. A. Keumpol, van het 2de bataillon.

Bij de garnizoens-compagnie van Riouw en Onderhoorigheden, de tweede luitenant D. L. Häfeli, van het 10de bataillon.

Marine Departement.

BENOEMD:

Tot derden kommies bij de hoofd-administratie der marine, de ambtenaar op wachtgeld E. Young, laatst derde kommies ter algemeene secretarie.

FRANKRIJK.

— De heer de Thouvenel heeft den 24sten Februarij ook nog eene dépêche gezonden aan den heer de Talleyrand. In deze dépêche wordt de toestand van Italie uiteengezet en gewezen op de gevaren, welke uit eene al te groote uitbreiding van het grondgebied van Piemont zouden ontstaan. De heer de Thouvenel zegt verder dat het denkbeeld van inlijving eerder eene manifestatie tegen eene groote mogendheid is, dan eene werkelijk gemeende sympathie voor Sardinie; indien dit gevoel niet in den beginne wordt onderdrukt, zoude het zich later openbaren in eischen, welke de wijsheid Piemont zoude gebieden te bestrijden. Men zou niet achterwege blijven met aan dien staat te verwijten van de zaak te verraden, voor welke hij vergroot is, en hij zoude aan twee gelijkelijk betreurenswaardige eventualiteiten zijn blootgesteld: oorlog en omwenteling.

De heer de Thouvenel geeft vervolgens de oplossing aan de hand, welke volgens zijn gevoelen eenige kans heeft om door Europa te worden aangenomen, en welke Sardinie de algeheele uitoefening zoude doen behouden van den invloed, welken het regt heeft in het schiereiland uit te oefenen. Deze combinatie zoude hierin bestaan: algeheele inlijving van Parma en Modena bij Sardinie; een Sardinisch vicariaat in naam van den Heiligen Stoel in de Romagna; herstelling van het groot-hertogdom Toskane in zijne staatkundige en territoriale autonomie.

De heer de Thouvenel houdt vol dat het denkbeeld der inlijving van Toskane het bijoogmerk in zich bevat van eenen oorlog tegen Oostenrijk, met het doel Venetie te veroveren; als ook het bijoogmerk, zoo niet van omwenteling, dan toch ten minste van bedreiging der rust in den Pauselijken Staat en Napels.

Zoo het kabinet van Turin zijne adhaesie schonk aan de voorgestelde oplossing, zoude Frankrijk niet alleen eene dergelijke combinatie op eene conferentie of een congres volhouden, maar haar ook proclameren, als zijnde buiten het bereik van eene vreemde interventie.

Het kabinet van Turin is vrij eene andere gedragslijn te volgen, doch Frankrijk zoude tot geen prijs de verantwoordelijkheid van zulk eenen toestand op zich kunnen nemen.

De heer de Thouvenel bespreekt vervolgens de kwestie der inlijving van Savoye en Nizza bij Frankrijk. Met het oog op de vergrooting van Sardinie, wordt die inlijving eene aardrijkskundige noodzakelijkheid voor de veiligheid der Fransche grenzen. Hij wijst er verder op dat men daarbij de belangen van Zwitserland zou kunnen waarborgen. De heer de Thouvenel verzoekt den heer de Talleyrand de aandacht van den graaf de Cavour op dit punt te vestigen, en hem tevens te verklaren, dat Frankrijk aan den wil der bevolking geen dwang wil opleggen en dat bovendien de regering des keizers niet in gebreke zal blijven, zoo het oogenblik haar daartoe gekomen schijnt, van te voren de groote mogendheden van Europa te raadplegen, ten einde verkeerde interpretatien te voorkomen van de beweegredenen dier gedragslijn.

— De graaf Cavour heeft deze nota van den heer de Thouvenel beantwoord. Daarin wordt o. a. het volgende gezegd:

Het Sardinische gouvernement gevoelt zich natuurlijk bereid om de voorstellen eener regering, die zooveel aanspraak heeft op de dankbaarheid der Sardinische bevolking, ten gunstigste op te nemen; doch aan den anderen kant is het gouvernement ook overtuigd, dat zich tot de uitvoering der daarbij voorgestelde plannen te veel zwarigheden opdoen. Onmiddelijk na het sluiten van den vrede te Villafranca zou de in de nota voorgestelde oplossing in Centraal-Italie minder tegenkanting hebben gevonden; doch tegenwoordig is dit anders. De bevolkingen der Centraal-Italiaansche staten gevoelen, dat zij het regt hebben om zelven over haar lot te beschikken; dat gevoel heeft zich meer en meer ontwikkeld; het is versterkt door de formele verzekeringen, dat haar geen staatsbestuur met geweld zou worden opgedrongen. Het gouvernement zal nu die bevolkingen met de voorstellen der Fransche regering bekend maken. Die bevolkingen zullen intusschen worden geraadpleegd door middel van eene algemeene stemming, welker resultaat niet mag betwist worden. Het denkbeeld van een vicariaat, in den vorm waarin dit door den heer de Thouvenel wordt voorgesteld en waarbij eene directe inmenging van het hof te Rome in de inwendige aangelegenheden des lands noodzakelijk zou zijn, zou bij de bevolking der Romagna bepaaldelijk tegenstand vinden, terwijl daaraan tevens bij den paus evenmin een gunstig onthaal zou ten deel vallen. Graaf Cavour is van oordeel, dat Frankrijks doel ten dien aanzien slechts dán zou bereikt worden, wanneer de aanhechting werd geproclameerd onder die reserve, dat de koning van Piemont de hooge souvereiniteit van den paus ten volle moest erkennen en de verpligting op zich moest nemen van diens onafhankelijkheid met de kracht van wapenen te handhaven, ja zelfs in zekere mate in de finantieele aangelegenheden van den H. Stoel te gemoet te komen. Graaf Cavour is van meening, dat de Centraal-Italiaansche bevolkingen volkomen in staat moeten worden gesteld om hare wenschen in alle opregtheid uit te spreken, maar juist daarom mag dan ook nu, bij de bevolking der Romagna, in het vraagstuk waarover zij bij stemming zal te beslissen hebben, niet opzettelijk het vicariaat ter sprake worden gebragt.

Wat betreft hetgeen in de nota van den heer de Thouvenel omtrent de inlijving van Toskane wordt gezegd, daarop heeft Sardinie slechts te antwoorden, dat het denkbeeld van nevenbedoelingen van zelf vervalt, door de wijze waarop de volksstemming zal plaats hebben. Van welken aard de antwoorden overigens ook mogen zijn, die de Centraal-Italiaansche staten langs dien weg zullen uitspreken, het gouvernement des konings heeft verklaard daarin zonder eenige reserve te zullen berusten, en het zal dit dus ook wanneer de Toskaansche bevolking zich voor het behoud harer autonomie verklaart. Sardinie zal steeds het zijne toebrengen ter wegruiming der moeijelijkheden, die ook uit de oplossing der kwestie zouden kunnen voorvloeijen. Luidt het resultaat der stemming ten gunste eener aanhechting bij Piemont, dan wil, ja, dan kan zelfs het gouvernement zich niet tegen die aanhechting verzetten. Met die vooruit te verklaren neemt het gouvernement eene zware verantwoordelijkheid op zich. Graaf Cavour, zich voorbehoudende om in eene latere nota ook andere punten nader te bespreken, waaromtrent Piemont evenzeer in gevoelen met Frankrijk verschilt, verleent aan den Sardinischen gezant autorisatie om een afschrift van dit stuk aan den minister van buitenlandsche zaken te Parijs te doen toekomen.

— De heer de Thouvenel heeft den 24sten Februarij ook eene dépêche doen toekomen aan den heer de Persigny, waarin de beweegredenen worden uiteengezet van de laatste aan Piemont gedane voorstellen. Daar Oostenrijk de voorstellen van Engeland had van de hand gewezen, is de keizerlijke regering overtuigd gebleven, dat zij zich slechts van hare zedelijke verantwoordelijkheid ontslagen kan achten wanneer het beginsel van het algemeen stemregt, hetwelk ook in Frankrijk zelf bestaat, ten grondslag strekt van de nieuwe orde van zaken in Italie.

Engeland onthoudt zich dit aan te raden, en de feitelijke regering van Centraal-Italie acht het onnoodig om tot eene nieuwe stemming over te gaan. Met het oog op dien toestand, heeft de Fransche regering het haren pligt geacht de bovenomschreven voorstellen te doen.

— Alle bewegingen van personen, die tot de omgeving van den keizer behooren, komen daarin overeen, dat hij thans zijne aandacht nog meer gevestigd houdt op de Oostersche dan op de Italiaansche aangelegenheden, en dat hij reeds naar de middelen omziet, om deze kwestie, die eigenlijk nog niet geformuleerd is, tot een goed einde te brengen. Volgens de verzekeringen van verschillende kanten moet de zaak veel meer bij den keizer tot rijpheid zijn gekomen dan men wel denkt, en zouden, om toch alle mogendheden tevreden te stellen, de Zwarte Zee en hare oevers aan Rusland ten deel vallen; Oostenrijk zou de oostkust der Adriatische Zee bekomen met Bosnie, de Herzegowina, enz., terwijl de koning van Griekenland zijn zetel te Konstantinopel zal vestigen. De keizer laat evenwel niet doorstralen wat hij denkt over Egypte, Tunis en Aziatisch Turkije. Ook bewaart hij het diepste stilzwijgen ten aanzien van de Heilige plaatsen en het aandeel dat Frankrijk en Engeland van den buit, indien hij werkelijk verdeeld mogt worden, zullen bekomen.

Indien het daartoe komt, dan zullen de beide Westersche mogendheden evenwel niet de minst bevoorregte zijn — Engeland althans niet.

Wat de Italiaansche kwestie en die der inlijving van Savoye en Nizza bij Frankrijk aangaat, zoo dient dat de keizer ten deze steeds zegt; 't is eene besliste zaak.

— De geestelijkheid in de zuidelijke departementen, en vooral te Marseille, neemt steeds den kansel te baat om zich ten gunste van het wereldlijk gezag des pausen te verklaren. Inmiddels zijn aldaar de officieren, die wegens het aanwerven van manschappen ten behoeve van den paus waren gearresteerd, weder ontslagen, doch te gelijk ook naar de grenzen getransporteerd.

— Het antwoord van Pruissen en Rusland op de Engelsche bemiddelingsvoorstellen, is alhier ontvangen. Het bevat tegenvoorstellen, welke aan eene conferentie door de vijf groote mogendheden, en later aan een congres zullen worden onderworpen.

De heer de Thouvenel heeft het antwoord zich daarop voorbehouden, tot dat Frankrijk en Engeland ten deze zich met elkander verstaan zullen hebben.

Het gerucht als zou graaf Walewski met eene buitengewone zending naar Weenen vertrekken, is ongegrond.

— De aartsbisschop van Orleans, mgr. Dupanloup, heeft eene dagvaarding ontvangen, om te verschijnen voor de eerste kamer van het keizerlijke geregtshof van de Seine, ter teregtzitting van Maandag 12 Maart a. s. Deze dagvaarding is geschied op het requisitoir van den procureur-generaal Chaix d'Est Ange, krachtens de wet van 20 April 1810 en ten gevolge van de klagten, door het dagblad *le Siecle* en de nicht van mgr. Rousseau, tegen mgr. Dupanloup ingediend. Aan het geregtshof wilde men weten, dat de procureur-generaal zelf het woord zou voeren. De advocaten Jules Favre en Senard zouden voor de aanklagers pleiten, terwijl de heeren Dufaure en Berryer mgr. Dupanloup zullen verdedigen.

— Pater Lacordaire heeft een geschrift openbaar gemaakt, getiteld: *la Liberté de l' Eglise et de l' Italie.* De beroemde Dominikaan tracht daarin de vrijmaking van de Italiaansche nationaliteit en de souvereiniteit van het wereelkander te vereenigen. Overigen vlijft de stroom van brochures gezag des pausen met over de Italiaansche aangelegenheden nog in dezelfde groote mate aanhouden.

— Men schat dat van het aantal brochures over de Italiaansche kwestie, die binnen den tijd van twee maanden in Frankrijk verschenen zijn, drie millioen exemplaren zijn verkocht.

— Op last van den keizer, zullen er zoo spoedig mogelijk proeven worden genomen met het nieuwe geschut. Men berekent dat er, ten einde omtrent de werking dezer vuurmonden de noodige zekerheid te verkrijgen, daartoe ongeveer 60,000 schoten zullen moeten gelost worden.

— Naar men verzekert, zal voortaan een geheel regiment artillerie te Algiers in garnizoen worden gelegd; terwijl de effectieve sterkte der geheele armee aldaar met drie regimenten vermeerderd zal worden. Het decreet, waarbij daartoe de noodige bepalingen worden voorgeschreven, moet selfs reeds geteekend zijn.

— De *Moniteur* behelst een keizerlijk besluit, tot reorganisatie van de artillerie. Daarbij worden de kaders van depôt bij de batterijen belegeringsgeschut opgeheven, het aantal batterijen veldartillerie vermeerderd, drie nieuwe regimenten rijdende artillerie opgerigt en de artillerietrein weder in het leven geroepen.

ITALIE.

Volgens brieven uit Sicilie is de procureur-generaal van Messina vermoord. In de woning van den directeur van policie is eene bom geworpen, waardoor twee personen gekwetst zijn.

—Berigten uit Rome melden, dat de regering steeds voortgaat met zich illusien te scheppen. De paus en zijne omgeving houden zich overtuigd, dat de Legatien onder het gezag van den Heiligen Stoel zullen terugkeeren. De heer Veuillot moet spoedig na zijne komst te Rome, toen hij met eigen oogen de misslagen zag, waaraan de regeringsmannen zich schuldig maken, in zijne geestdrift bekoeld en smartelijk aangedaan geweest zijn over hetgeen hij verwachtte. Men zegt dat hij voornemens is zich tot den paus zelven te wenden en hem rondborstig zijn gevoelen te zeggen.

—Men is te Rome zeer getroffen door eene soort van demonstratie van eenige dames van Parijs. Zij hebben namelijk eene collecte voor den paus gedaan, die, naar men segt, 100,000 fr., doch volgens anderen 200,000 fr. heeft opgebragt; deze som in goudgeld, is in eene gouden vaas naar Rome gezonden. Men kan begrijpen welk eenen indruk dit op den paus moet hebben gemaakt; daar hij zich zoo sterk ondersteund ziet, is hij minder dan ooit geneigd aan de raadgevingen van den hertog de Grammont gehoor te geven.

Voorts wordt uit Rome geschreven, dat de dagen van het carneval het geduld van den generaal Goyen op eene zware proef hebben gesteld. Men had bij aanplakking bekend gemaakt, dat de Romeinen met een door de policie geoctroijeerd carneval niet gediend waren en dat ieder dus werd uitgenoodigd, om zich buiten de stad te komen vermaken. De Corso was dus dagelijks ledig, behalve dat men hier en daar een groep betaalde proletariers gemaskerd zag wandelen. Maar de misnoegden wisten ook daar een einde aan te maken, door mede eenige troepjes bijeen te brengen, die, onder het voorwendsel van te schertsen, de Fransche schildwachten met meelconfetti, kransen en bloemen lastig vielen. Aan die grap werd evenwel door den kommandant een einde gemaakt. Den 18den was de Corso der liberalen voor de Porte Pia door meer dan 500 rijtuigen en stellig 20,000 menschen bezocht, terwijl de ambulante muziekkorpsen revolutionaire melodien van het jaar 1849 op de hooger gelegen wijnbergen speelden. In de Osterien (herbergen) was open tafel. Terwijl het feest in vollen gang was, kwam uit de stad, waar het op de Corso dood stil was, 20 gendarmes te paard, die evenwel op het gezigt van zulk eene menigte opgewonden menschen, onder welke zij toch niets uitgerigt zouden hebben. onmiddelijk regts om keert maakten. — Deze dagen werd een man door een onbekende doodgestoken, op het oogenblik dat hij zijn huis verliet. Hij was bekend als een ijverig agent van de geheime policie.

Te Bologna hebben de ultra-liberalen bij de verkiezingen bijna allen de overwinning behaald. — De werken tot versterking van deze stad, vorderen goed. Het voornemen bestaat, om haar tot eene vesting van den eersten rang te maken. Op dit oogenblik zijn er ruim 4000 arbeiders aan het werk. Een van de beste Italiaansche officieren bij de genie, de majoor Araldi, is met de leiding van den arbeid belast. In de Marken duurt de beweging voort: Te Viterbo werd 's nachts van sommige gebouwen de driekleurige vlag uitgestoken. Men verzekert dat de regering eene nota gereed maakt, waarin wordt uiteengezet, dat deze woelingen aan Piemontesche opruijingen te wijten zijn.

De hoofden der revolutie hebben aan de Romeinen het rooken verboden, alsmede het spelen in de loterij, beide op straf des doods. Dit bevel wordt algemeen gehoorzaamd.

In een schrijven uit Perugia van den 23 Februarij wordt gemeld dat op den laatsten dag van het karneval, de bevolking in plaats van zich aan het vermaak over te leveren, zich in massa naar het kerkhof heeft begeven, om hare hulde te brengen aan de nagedachtenis van de slagtoffers van 20 Junij. De generaal Schmitz heeft die manifestatie willen beletten en hierin niet kunnende slagen, heeft hij de toevlugt tot strenge maatregelen genomen. Hij deed charges met de bajonet uitvoeren en de poorten der stad sluiten. Het scheelde weinig of er was eene bloedige worsteling ontstaan.

CORRESPONDENTIE.

Mijnheer **J. B. B.**

Toen ik het artikel ASSURANTIE schreef, begon ik met te zeggen dat mij meermalen gevallen werden voorgelegd waarin moeijelijkheden werden gevonden in de recouverte van gelden, waarop geassureerden *in gemoede meenden te kunnen aanspraak maken*, waarop ik in de tweede alinea dadelijk laat volgen, dat ik niet beweer dat zij die klaagden altijd evenzeer in het gelijk waren, hetgeen ten volle bewijst dat ik, al *meent* iemand *in gemoede* eenige aanspraak te kunnen doen gelden, zulks nog geenszins gelijk stel met eenen *zelfs in morelen zin regtmatigen* eisch.

In de derde alinea geef ik als voorbeeld eene der zaak betreffende woordenwisseling met een van de zich aldus beklagenden, wien ik tot tweemalen in het ongelijk stel, want ik laat de verkeerdheid uitkomen van te assureren zonder te willen reclameren, en ik geef niet mijne adhaesie aan zijne argumenten, ofschoon e aanleiding is gegeven tot het bitter gevoel dat zoo overdreven zich liet gelden bij de persoon die zich beklaagde. — Ik stipuleer daarbij ook dat, hoezeer er geene dadelijke bewijzen van waren, het mij voorkwam als ware de flaauwheid zijner agenten grootelijks mede debet aan den onvoldoenden afloop der zaken in questie, en daarna geef ik als mijne opinie dat de flaauwe handhaving van de regten des geässureerden, voor den assuradeur nimmer een reden kan wezen om de voldoening te weigeren van eene schaderekening die is billijk,... *dat is eerlijk,...* en in behoorlijken vorm opgemaakt,... dat is, *vergezeld van al de bewijsstukken die volgens de wet en volgens de statuten der betrokkene assurantie-maatschappij worden geëischt*, en in dit punt zal zeker elk loyaal assuradeur het met mij eens zijn.

Ik heb dus nergens de eisch willen doen gelden als zoude eene schaderekening voor goed moeten worden erkend, zelfs als de behoorlijke vormen niet zijn in acht genomen.

Maar gij zegt dat *eene gemoedelijke ook billijke behandeling wel eene uitzondering kan zijn, maar nimmer tot regel kan gemaakt worden.* — Is dit *uw* principe, of is het een principe dat gij alleen de assuradeurs toeschrijft? Dat het *uw* principe zonde zijn wil ik niet gelooven, omdat niemand, al ware hij de minst eerlijke, zich zoo openlijk als zoodanig zou afficheren; en als het een principe is dat gij de assuradeurs toeschrijft, dan zullen de heeren assuradeurs het u zeker niet in dank afnemen dat gij hen aanwijst als personen die *bij uitzondering* tot eene *gemoedelijke ook billijke* handeling mogen in staat zijn, maar die *gemoedelijkheid ook billijkheid* nimmer tot *regel* hunner handelingen kunnen maken. Maar deze kan óók niet uwe bedoeling zijn geweest, want gij pretendeert het voor de assuradeurs op te nemen, en moet ik dus tot het besluit komen dat gij er zeker wel iets goeds mede hebt gemeend, maar niet bij magte waart uwe gedachte uitte drukken.

Ik moet u hier nog opmerken dat ik mij van het woord *gemoedelijk* of *in gemoede* niet heb bediend toen er sprake was van de verpligtingen des assuradeurs. Ik heb dáár alleen gebezigd het woord *billijk*, zoodat gij mijn zeggen geheel verwringt, hetgeen ik gaarne wil gelooven dat niet intentioneel is geschied, maar desniettemin is het *dat* woord dat *ik niet* heb gebezigd dat de eenigste kracht zou moeten uitmaken van uw argument.

Maar gaan wij voort met de analyse van het door u zoo hevig geättaqueerd artikel.

Nadat ik als mijne meening heb te kennen gegeven dat eene billijke en in behoorlijke vorm opgemaakte schaderekening *moet* worden aangenomen en voldaan, haal ik als voorbeeld aan een feit, waarvan het einde was eene beslissing in het voordeel der assuradeurs, die ik eene onbillijkheid noem. Dit mijn oordeel grond ik daarop dat de goederen waren beschadigd, en er volgens de ter plaatse vigerende wetten geene andere uit lugt zijnde dan die dat het schip eene haven had aangedaan die niet in de polis vermeld stond, deze omstandigheid door de assuradeurs werd te baat genomen om eene verpligting te ontduiken die niet daarmede mogt worden in verband gebragt. Het was waar dat in de polis geen tusschenhaven werd genoemd, maar daarentegen stond ook niet in de polis dat het schip *regtstreeks* de reis zou moeten maken, en waren alleen de plaats van vertrek en die van bestemming aangegeven. De haven die door het schip was aangedaan, *ter aanvulling van de scheepsproviand* kon niet worden gerekend te zijn gelegen buiten de koers die het schip had te houden, en stond het geval dezer voorgewendde déviatie gelijkmaakt gelijk met dat van een schip, dat van Java naar Engeland of Holland reizende, *St Helena*, zou aandoen om de ledige watervaten te vullen.

Ik laat het aan anderer oordeel dan het uwe over, om te beslissen of het billijk was om, in zulk een geval, willekeurige deviatie van de te houden, *doch niet voorgeschrevene*, koers als voorwendsel te nemen, om de betaling te weigeren van schade aan een deel der lading, terwijl het casco zonder de minste schade de geheele reis volbragt.

Gij zegt dat het voornamelijk de Nederlandsche assuradeurs zijn die ik bedoel, hoewel niets in mijn schrijven u authoriseert tot zulk eene veronderstelling. Tot toelichting echter diene, dat in dit aangehaalde feit geene Nederlandsche assurantie-maatschappij was betrokken.

Gaf ik in de zesde alinea van het door u gewraakte artikel reeds het vermoeden te kennen dat een voornaam deel der schuld lag aan de agenten van den bedoelden geassureerde, in datzelfde denkbeeld ben ik doorgegaan, en heb, dadelijk na de vermelding van het zoo even besproken feit, op de doelmatigheid gewezen voor belanghebbenden op Java om, bij hunne orders, op te geven dat de assurantie moet worden bewerkstelligd bij eene maatschappij die hier op Java een agentschap heeft, opdat de belanghebbende dan zelve zijne questie zou kunnen regelen, zonder tusschenkomst van agenten, die de zaak welligt minder goed zouden behartigen.

Het doel van het artikel was dus geenszins om de Europesche assurantie-maatschappijën moreel of pecunieel te benadeelen, doch alleen om een wenk te geven die gij overbodig noemt, en het ook misschien is voor u, maar niet voor dezulken die zich, in verbittering over ware of vermeende verongelijkingen, aan hunne regten als geassureerde niet anders laten gelegen leggen dan in gevallen van totaal verlies.

Dewijl het, als algemeen principe, in het belang is van elk ingezetene eener plaats, dat ieder naar zijn vermogen bijdraagt tot het gaande houden der bestaande ressources, voegde ik er bij dat het *raadzaam* is te assureren ter plaatse waar de direct belanghebbende zelve woont, nadat de herinnering was voorafgegaan om zulks alleen te doen dáár, waar men zich met zoo te doen tevens tegen alle eventualiteiten kan gedekt houden. Indien gij u zulke gevallen niet kunt voorstellen, is dat mijne schuld?

Het woord, *raadzaam*, waarvan ik mij bediende, is oorzaak dat gij mijn argument veroordeelt als ZWAK, en volgens u zou ik daarvoor hebben moeten zeggen *noodzakelijk*.

Ik pretendeer volstrekt niet dat ik altijd even gelukkig zou zijn in de keuze mijner woorden, maar ik noemde het *raadzaam* omdat men door die term aanduidt wat men goedkeurt, want alleen wat goed is is raadzaam, terwijl het woord *noodzakelijk*, dat eene omstandigheid aanduidt waaraan men zich, *nolens volens*, moet onderwerpen, mij minder toepasselijk voorkwam in eene questie van al-dan-niet assurantie, omdat elke assurantie eene *van beide zijden geheel vrijwillige* overeenkomst is.

En hiermede is de analyse van mijn artikel ten einde. Het eenigste wat ik daarin met stilzwijgen ben voorbijgegaan is de charge van kleingeestigheid die voorkomt in de tweede alinea. Wilt gij daartegen te velde trekken? *Soit!* De kleingeestigheid, of zoo gij dat liever wilt de uiterst-naauwgezetheid, die in Europa zoowel de huishoudelijke- als de handelskringen kenmerkt in tegenstelling van de Europesche kringen in Indie, is zoo algemeen erkend, dat dezelve onder de axioma's behoort. Vreemd zou het klinken als iemand wilde beweren dat alleen de assuradeurs daarop eene uitzondering maken, en zoudt gij van uwen chevaleresque tusschenkomst niet veel meer satisfactie hebben, als wijlen Don Quixote had van zijne diverse batailles.

Ik treed in geene veronderstellingen omtrent uwe motiven, want ik zou geen plausible reden weten te vinden voor de animositeit waarmede gij grove beleedigingen toewerpt, aan iemand van wien gij zegt dat hij in onkunde dwaalt. Hadt gij u van die beleedigingen onthouden, en alleen getracht mij als onkundig te afficheren, dan zou ik daarop niet hebben geantwoord, maar dáár waar ik er iets tegen kan doen, wil ik niet dat eene enkele mijner handelingen worde genoemd ONGEPAST of ONWAARDIG.

Te wederlegging van die beide épithètes is het boven gezegde voldoende, en zal ik dus van mijne zijde de discussie in geen geval verder voortzetten.

Na al het onaangename dat gij mij hebt toegeworpen zult gij mij wel ééne opmerking ten goede houden. Gij hebt gemeend te lezen hetgeen niet gedrukt stond in *het veelgelezen No 98 van de Oostpost*;... uw lezen laat dus veel te wenschen over. Gij hebt geschreven hetgeen gij zeer zeker niet bedoeldet te schrijven;... gij kunt dus niet schrijven, Daarom is 't voor u *raadzaam* om eerst te leeren lezen alvorens gij u weder eene opinie vormt, en daarna te leeren schrijven eer gij weder eene poging doet om uwe opinie op papier te brengen. Daardoor zult gij anderen den last besparen van langwijlige antwoorden te schrijven, en u zelve tal van *bévues*.

W.

SCHEEPSBERIGTEN.

In lading en in reparatie liggende Schepen te Soerabaya.

Vlag.	*Namen der Schepen.*	*Gezagvoerders.*	*Bestemming.*	*Agenten.*
Nederlandsche	Stad Schiedam	F. Wulp	Onbepaald	Fraser Eaton & Co.
Nederlandsche	Kinderdijk	Zwanenburg	Inlossing.	» » » »
»	Hollandia	Wap	Onbepaald	Mathien Ebbe Ruijs & Co.
»	Jacob	Borger	»	» » » » »
»	van der Palm	Marcus	Ned. via Indramaijoe.	» » » » »
Nederlandsche	Delftshaven	Schaap	Onbepaald	B. Kopersmit & Co.
Nederlandsche	Weltevreden	J. J. Duinker	Rotterdam	» » » »
Engelsche	Duchess of Sutherland	M. Megget	Onbepaald	Hill Broekman & Co.
17 April	Jhr. Mr. van der Wal van Puttershoek	Lammete	Sumanap	Schimmelpenninck & Co.
»	Canton	Tweehuijs	Onbepaald	» » »

Marktprijzen.

SUIKER *f* 16.—
KOFFIJ.
RIJST (CARGA)
Id. (WITTE)
KOEHUIDEN ℔ picol.
ARAK ℔ legger. *f* 45.—
OLIE (KLAPPER.)
OLIE (KATJANG.)
KADJANG MATTEN. *f* 10.—
ROTTING *f* 8 @ *f* 9.—
WISSELKOERS

PROTESTANTSCHE EEREDIENST.

Zondag den 29sten April 1860.

's Morgens te half negen ure.

Ds. MOUNIER.

ROOMSCH-KATHOLIEKE EEREDIENST.

Zondag den 29sten April 1860.

Eerste H. Dienst te 7 ure.

De Hoogmis te $8^{1}/_{2}$ ure.

Het Lof 's avonds te $6^{1}/_{2}$ ure.

De inteekening in Nederland kan geschieden bij L. VAN BAKKENES & Co te *Amsterdam* en W. J. VAN HAREN NOMAN te *Leiden*.

Voor ieder in dit blad voorkomend artikel, hetwelk van geene onderteekening is voorzien, stelt de Redactie zich verantwoordelijk zoolang door haar geen ander schrijver wordt opgegeven.

GEDRUKT BIJ LE ROY & Co TE SOERABAYA.